

РЕШЕНИЕ

№ 10985

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 20.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **1384** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр чл. 172 ал.5 от ЗДвП

Образувано е по жалба на "УЛТРА ЛАЙТ ГАЗ" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], п.к. 1000, р-н К., [жк], [улица], чрез адв. Г. С.- АК-Д., съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.3 срещу заповед за прилагане на ПАМ № 25-0432-000013/08.01.2025г. издадена от Началник сектор към ОДМВР П., РУ 01 П., за налагане на ПАМ по чл. 171 т.2 б.б от ЗДвП- „временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на несъответствието, когато пътното превозно средство превозва опасен товар, но не отговаря на изискванията за класа и вида на превозвания товар.

Оспорва се заповедта като незаконосъобразна на всички основания по чл. 146 т.1- 5 от АПК. Акцентираща на това, че не е посочено към кои вещества, изделия, опаковъчна група, транспортна група и клас спада товара. При това, правилата на ADR били изключени за определени вещества и количества. В ЗППАМ единствено се твърдяло, че са превозвани „около“ 82 бутилки втечен нефтен газ и водачът М. имал невалидно (изтекло) свидетелство. Не ставало ясно коя точно норма е нарушена. Искане за отмяна на оспорения ИАА. Претендиращ се направените разноски по делото. В открито съдебно заседание от 20.03.2025г. жалбоподателят не се явява и не се представлява, като с молба от 19.03.2025г., чрез адв. С., моли за отмяна на наложената ПАМ.

Ответникът по жалбата – органът, издател на ЗППАМ, не се явява и не се представлява. Постъпило е становище, с която се иска АССГ да отхвърли жалбата.

СГП не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира жалбата за допустима като подадена в законоустановения срок при наличието на правен интерес.

По същество съдът намира жалбата за основателна, предвид следното установено от фактическа и правна страна:

Предмет на процесното оспорване е Заповед № 25-0432-000013/08.01.2025г. на Началник сектор ОП, ОДМВР П., 01 РУ П., за налагане на ПАМ по чл. 171 т.2 б.б от ЗДвП- „временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на несъответствието, когато пътното превозно средство превозва опасен товар, но не отговаря на изискванията за класа и вида на превозвания товар.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, б. "а", т. 6 и т. 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото е представена заповед № 317з-3162/15.04.2022 г., издадена от директора на ОД на МВР – П. по силата на която и в изпълнение на заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, са оправомощени длъжностни лица от ОД – МВР – П., сред които и началници сектор ОП в РУ, да прилагат административните мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 2а, т. 4, т. 5, б. "а", т. 6 и т. 7 от ЗДвП. Поради това съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

С процесната заповед е наложена на жалбоподателя ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "б" от ЗДвП – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на несъответствието, при следната фактическа обстановка: На 08.01.2025г. служители на 01 РУ П. в общ. Р., обл.П., на републикански път III- 862 при км. 0+100м, до сградата на търговски обект „К.-919“ с посока на движение от [населено място] към [населено място] спрели за проверка товарен автомобил „И. Д. Е 4“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "УЛТРА ЛАЙТ ГАЗ" ООД-С. и управляван от И. Р. М. от [населено място], като констатирали, че е превозван опасен товар: „около 82 бутилки“ втечен нефтен газ, в нарушение с изискванията на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе, като ADR свидетелството на водач, превозващ опасни товари, представено от М. е изтекло на 04.10.2023г., което било нарушение на чл. 129 от ЗДвП; водачът не представил превозните документи, определени от министъра на транспорта, което било нарушение на чл.100, ал.1,т.4 от ЗДвП. Горното е установено с оглед на констатациите в съставен на 08.01. 2025г. АУАН. При тези фактически констатации (идентични с АУАН) е издадена и оспорената ЗППАМ.

С оглед на така посочената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2 ЗДвП се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл. 22, предложение второ от Закона на административните нарушения и наказания. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21,

ал. 1 АПК.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 2, б. "б" от ЗДвП се предвижда временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на несъответствието, когато ППС превозва „опасен товар“, но не отговаря на изискванията за „класа и вида“ на превозвания товар.

Дефиниция на "опасни товари" се съдържа в Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR), която е международен договор, ратифициран със закон от Народното събрание на Република България. Съгласно член 1 б. б) за целите на тази спогодба да се разбира: под "опасни товари" - веществата и предметите, които съгласно приложения А и В, са забранени за международен превоз или пък този превоз е разрешен при известни условия. Съгласно чл. 3 от Спогодбата за международен превоз на опасни товари приложенията са неразделна част от нея. Те уреждат изискванията за опасните товари относно тяхната опаковка и етикетирание (приложение "А") и изискванията относно конструкцията, оборудването и движението на превозното средство, което превозва опасни товари (приложение "В"). Приложение „А“ определя конкретно: (а) опасните товари, които са забранени за международен превоз; (б) опасните товари, които са разрешени за международен превоз и условията, отнасящи се за тях (включително изключенията), особено по отношение на: класификацията на товарите, включително критериите за класификация и съответните методи за изпитания; използването на опаковки (включително смесеното опаковане); използването на цистерни (включително пълненето им); процедурите по изпращането (включително маркировка и етикетирание на опаковките и поставянето на табели и знаци върху превозните средства, както и изискваната документация и информация); изискванията, отнасящи се за конструкцията, изпитването и одобряването на опаковките и цистерните. Приложение „В“ уточнява условията, отнасящи се до конструкцията, екипировката и експлоатацията на превозните средства, транспортиращи опасни товари, разрешени за превоз: изисквания за екипажа, оборудването, експлоатацията и документацията на превозното средство; изисквания относно конструкцията и одобряването на превозните средства. В чл. 21 от Наредба № 40 от 14.01.2004г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари е разписано, че водачите, извършващи превози на опасни товари, трябва да притежават свидетелство за водач на моторно превозно средство за превоз на опасни товари, издадено след успешно положен изпит. Свидетелството за водач на моторно превозно средство за превоз на опасни товари се издава със срок на валидност 5 години, който започва да тече от датата на последния успешно положен изпит по модул "Основен". В свидетелството се вписват всички модули, за които кандидатът е придобил квалификация. Когато след издаването на свидетелството водачът придобие квалификация и по други (нови) модули, те се добавят в свидетелството, без да се променя срокът му на валидност. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър на издадените ADR свидетелства на водачи, превозващи опасни товари.

В случая в ЗППАМ липсва точна информация и не е посочен класа и вида превозвания товар (по силата на чл. 3 от Спогодбата за международен превоз на опасни товари приложенията са неразделна част от нея, като в Приложение „А“ от Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе са визирани вещества или изделия, опаковъчни групи или класификационен код/група или UN номер), липсва яснота и относно количеството („около 82 бутилки“), което води до

нарушаване на принципа на чл.7 от АПК при издаване на процесната заповед за прилагане на ПАМ, който гласи, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая. По аргумент от Наредба № 40 от 14.01.2004г. за условията и реда за извършване на автомобилен превоз на опасни товари (чл. 44, ал.5, чл.46) няма данни да е взета проба за анализ, или да са извършени други действия, от които може да се установи истинността на изложеното в АУАН, респ. на издадената въз основа на същия заповед за налагане на ПАМ. Предвид това нарушението остава недоказано, предвид липсата на доказателства административния орган по безспорен начин да е установил, че с процесното МПС се извършва автомобилен превоз на „опасен товар“.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи фактическите основания посочени в акта и наличието на законовите предпоставки за издаването му. В настоящия казус административният орган не е изпълнил тези си задължения, поради което оспорения административен акт се явява издаден при липса на материалноправни предпоставки, което води до неговата незаконосъобразност. След като посоченото в заповедта за прилагане на ПАМ административно нарушение не е подкрепено от събраните по административната преписка доказателства, както и не са посочени в същата конкретни правни основания с които се сочи, че поведението на адресата на заповедта е в разрез, съдът счита, че липсва основание за издаване на оспорената заповед и същата ще следва да се отмени.

С оглед изхода на правния спор и на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, административният орган следва да заплати в полза на оспорващия сторените по делото разноски в размер на 50 лева за внесена ДТ. В т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая е приложено е единствено пълномощно (л.9, дело) и доказателства да е заплащано адвокатско възнаграждение не са представени.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на "УЛТРА ЛАЙТ ГАЗ" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], п.к. 1000, р-н К., [жк], [улица], чрез адв. Г. С.-АК-Д., съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.3, Заповед за прилагане на ПАМ № 25-0432-000013/08.01.2025г. издадена от Началник сектор към ОДМВР П., РУ 01 П., за налагане на ПАМ по чл. 171 т.2 б.б от ЗДвП- „временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на несъответствието, когато пътното превозно средство превозва опасен товар, но не отговаря на изискванията за класа и вида на превозвания товар.

ОСЪЖДА ОД на МВР - П. да заплати "УЛТРА ЛАЙТ ГАЗ" ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], сумата от 50 лева за направените по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

